

JÓ AZ ÚR ÉS KEGYELME VÉGTELEN

A borbányai templom 60 éve töltheti be rendeltetését

A címben idézett szavakkal zárta Megyer Lajos - a gyülekezet idén 100 éve született egykori lelkésze - az 1951. szeptember 2-án tartott templomszentelési istentiszteleten ünnepi beszédét. Már 1939. január 29-én, az önálló Délszabolcsi Evangélikus Egyházközség első két lelkészének beiktatásakor, elhatározta a borbányai templom építését az ünnepi közgyűlés, ezzel a megrendítő indoklással: „... tudatában van annak, hogy a feladat, amelyre vállalkozik erején felőli, mert itt a legkiáltóbb a szegénység és ínség, de itt a legsürgősebb a segítség. Bízunk az egyház Urának megsegítésében, mert már eddig is érezte, hogy minden lehetséges a hívőnek, s mindenre van erőm a Krisztusban, aki engem megerősít. Ebben a hitben indul el, hogy hitével és hite alkotásával az Isten dicsőíttessék, kinek legyen mindenkor, dicséret és hála.”

A templom utáni vágnak korábbi nyomai is voltak. Ezt így idézi föl Megyer Lajos lelkész úr: „†Adamovics Mihály nap-számos presbiterünk már előbb félre tette keresetének egy bizonyos százalékát és mint az építendő templomalapot gyűjtögette éveken át. Példája nem maradt hatás nélkül a többi híveinkre sem, úgy, hogy csak a megindítás kellett, hiszen a talaj a szívek mélyén elő volt már készítve, s egyre újabb és újabb ösztönzéseket kapott a két másik templomépítés példáiból. A templom utáni vágy túljutott a kis gyülekezet határain, s ennek egyik dokumentuma †Möesz Béla volt városi főjegyző telek adománya a második kapun. A hívek boldog örömmel vették az adományt, de már akkor felvetődött az a kívánság, hogy a templomot a kövesút mentén építsük meg. A mai telek elnyerésére híveink több ízben tettek is lépéseket. Komoly ígéreteket kaptak erre a mai telekre, véglegesen azonban ezt a telket a földbirtok rendezés során 1949. márciusában kaptuk meg hivatalosan és okmányoltan, az államtól.”

1940-ben a gyülekezet a geszterédi harmónium alap felhasználásával harmóniumot szerez be, 1942-ben pedig Sándy Gyula műegyetemi tanár elkészíti a 3 részből álló tervet. A gyülekezet beszerzi a követ és az építéshez szükséges meszet. Adományokkal és megajánlásokkal annyira jutnak, hogy 1944-ben el akarják kezdeni az építkezést. Azonban közbejött a háború, majd az infláció... Annyit sikerült még elérni, hogy a templomalapból fát szerzett be a gyülekezet, amelyet - nagy nehezen megmentve - föl tudtak használni az építkezésnél s a kerítésnél. Ismét Megyer nagytiszteletű urat idézem: „Már úgy látszott, hogy a régi terv, örökre terv marad, Isten kegyelme azonban másképpen határozott felőlünk, s amikor emberileg a legreménytelenebb volt a helyzet, akkor ajándékozott meg az Úr 22.000 Ft. államsegéllyel, amely azután lehetővé tette, hogy az 1948-as jubileumi esztendő a templomépítését felelevenítő elhatározását, tettekre váltsa fel.”

Az elnyert támogatás nyomán 1949. szeptember 11-én letehető Dr. Vető Lajos püspök a templom alapkövét. Balczár István adta a szakmunkásokat, a segédmunkát pedig a gyülekezet tagjai végezték: november 11-re elkészítették a falakat, a boltíveket, sőt felhelyezték a betonkoszorúkat is. Amikor ez a munka befejeződött, akkor anyagilag igyekeztek felkészülni a folytatáshoz. Kérő szóval fordultak az ország evangélikusaihoz is. A munkát 1950. őszén folytatni tudták. A templomra ekkor tette föl a tetőt Jakab Menyhért ácsmester és Dinnyés István pala-fedő mester a palát. A bádogos munkálatokat Barcsik János végezte, a tűzfalakat Hraskó János, a külső fugázásokat pedig Henzsel Mihály készítette el (ez a szakasz december 22-én ért véget). Ismét Megyer Lajost idézem: „A téli időt híveink önmagunk végig gyűjtésére használták fel. Példájukat követték a nyíregyházi hívek, a

közösség tagjai, akik nemcsak lelki, de igen jelentős anyagi segítséget is nyújtottak templomépítésünknek. Támogatásukkal párhuzamosan bekapcsolódott az áldozatvállalásba délszabolcsi egyházközségünk valamennyi gyülekezete ... Isten olyan gazdagon áldotta meg ezeket az önkéntes adakozásokat, hogy megkezdhettük az építkezés harmadik szakaszát ez év március 20-án ... A munkálatokat mindig úgy adtuk ki és akkor, amikor már megvolt rájuk a fedezet. Így ebben az esztendőben készült el a mennyezet, a belső vakolás, torony, padozat, festés, belső be-rendezés. A kőműves munkálatok végzői: Répánszki András és Henzsel Mihály voltak. Festő munkát Lehoczki János végezte. A freskót Zalai Szalai Pál festőművész tanár festette. A lakatos munkálatok elkészítője Gutyán Lajos volt, míg az asztalos munkálatok vezetője Vrabély András ... Dolgozott itt mindenki, férfi, nő; ifjú öreg egyformán. Nevük Isten előtt mind nyilván van. Én nem is akarok itt senkit kiemelni ... Egyet meg kell említenem Margócsy Emil felügyelőnket, akit az Úr adott mellénk szívével, szolgálatával együtt: Istennek legyen érte, de valamennyi névtelen, de szívével munkás két kezével dolgozó testvérünkért hála és magasztalás.”

A mai lelkész utód pedig hadd említse meg: a kétkezi - kiváltképpen a kőműves - munkákból rendkívüli módon kivette a részét Megyer Lajos bácsi is! Megint az ő mondatai következzenek: „Istennek sok áldott eszköze volt itt, akiket az építés érdekében mozgósított, így gondolni lehet és kell püspök urunkra, a református testvérekre, és sok más névtelen támogatóra és segítőre adakozóra, akiket az Úr híveink mellett áldott eszközökül használt fel arra, hogy a belső berendezés mellett a kerítés elkészítésének nagy munkájába is belefoghattunk. A kerítés elkészítését Krajecz András hittestvérünk végezte. Nagy segítséget nyújtottak az önkéntes munkavállalkozások, amelynek során Ferenczy Mihály mérnök, Fazekas László, Sándy Gyula tanár, Kovács András villanyszerelő, nyíregyházi közösségek tagjai állnak előttünk.”

A templomszentelés ünnepén – az augusztus 31-i állapot szerint – összesen 104.225,90 Ft bevételről és 100.789,68 Ft kiadásról számolhatott be a templomépítő lelkipásztor; és így zárult a beszámoló: „Isten nagy dolgot tett velünk és ezért örvendezünk és áldjuk az Ő nevét, mert jó az Úr és kegyelme végtelen.”

Azóta 60 év telt el. Sok templomépítő kéz elporladt már. Z. Szalai Pál freskói helyett is más falfestmény látható az 1990-es évek közepétől az oltárnál. Hétről-hétre összejövünk azonban Isten igéjéért eb-ben a templomban most is! (Magam 2001. november 4-től járok ide, de az első igehirdetői szolgálatom - milyen különösek Isten útjai! - 1975. július 27-én volt ebben a templomban, amikor két hétig teológus hallgatóként az ÉLIM-ben töltöttem a diakóniai gyakorlatomat Nyíregyházán.)

Borbányán a hetenkénti istentiszteletek mellett (melyekre Orosról és Örökösföldről, sőt máshonnan is járnak át néhányan) 2001. november 22. óta házi bibliaórákat is tartunk (olykor Örökösföldön vagy a város más részén). Fontos alkalom lett minden évben az adventi evangélizáció! Szükséges lenne viszont éppen a borbányaiak szélesebb körű bekapcsolódása – nem egyszerűen a gyülekezeti életbe, hanem az Úr Jézussal való közösségbe is (!) - és a gyermekmisszió illetve az óvodai és iskolai hitoktatás gyülekezeti kapcsolatának megerősítése.

A napokban elkészült az új kerítés, folytatódnak hamarosan a templomon el-végzendő javítások, és készülhetünk az ünnepre: 2011. szeptember 3-án, szombaton, délelőtt 11 órakor tarthatjuk a hálaadó istentiszteletet, dr. Fabiny Tamás püspökünk igeszolgálatával!

Adámi László